

Mutluluğa Giden Yol

– İ.Sarıçay · 15 Nisan 2013

MUTLULUĞA GİDEN YOL

Öncelikle şu tespiti yapmakta fayda vardır. Tek başına mutlu olunamayacağını bilmek gerekir. Yakın çevrenin mutluluğu kişinin mutluluğunun giriş kapısını oluşturur.

Öyleyse mutluluğa giden yolları kısa kısa sıralamak gerekirse şunları söyleyebiliriz.

Çaresizlik tuzağına düşmeden her zaman bir umut ışığı olduğunu akıldan çıkarmamak.

En sevdiğin şeyleri, başkalarıyla paylaşmanın insanlara iç huzuru ve keyif verdiğini bilmek.

Anlamsız önyargılarla hayatı kendine zehir etmemek. Her şeyin tek başına üstesinden gelinemeyeceğini asla unutmamak.

Her şeye hâkim olmak için uğraşıp hayatı yaşanmaz hale çevirmemek. Büyüklük kompleksine kapılıp, insanları ezerek ya da küçümseyerek yakın çevreyi kendinden uzaklaştırmamak.

İnsanı huzursuz edecek işlerden mümkün olduğunca uzak durmak. Özellikle aşırı ihtirasları mümkün olduğunca törpülemek.

İyilik yapma arzusunu, hiçbir zaman şarta bağlamamak. Çünkü vermenin almaktan daha büyük bir ihtiyaç olduğunu asla unutmamak.

Eleştirilerin keskin bir bıçak olduğunu akıldan çıkarmadan söyleyeceklerini iyi düşünüp tartarak söylemek.

Yazdıklarının ve yaptıklarının peşini bırakmayacağını unutmamak. Elinde bulunan güç ve olanakları insanların yararına kullanmak.

Hayatın mutlaka vazgeçilmezleri olduğunu bilmek. Onları küçük çıkarlar için asla feda etmemek.

Modern hayatın çarpıklaştırdığı insan ilişkilerinin, hayatı esir almasına asla izin vermemek.

Heva ve hevesleri kendine asla ilah edinmemek. Kibirli olmamak ve alçakgönüllü davranmayı kendine prensip edinmek.

Sözünde durmamanın ne kadar utanç verici bir davranış olduğunu hiçbir zaman akıldan çıkarmamak.

İyi bir dostun, paha biçilmez bir destek ve psikolojik güç olduğunu unutmamak.

Muhataba güvenmek isteniyorsa, önce kendinin güvenilir olması gerektiğini akıldan çıkarmamak.

Kendine yapılan kötülüğün karşılığını hemen vermek yerine, öfkenin ve hiddetin dinmesini beklemek.

Her hangi bir konuda karar verirken, vicdanın sesini asla duymazlıktan gelmemek.

Bilinenlerle açıklanamayan şeyleri, hayatın kâbusu haline asla getirmemek. En zor zamanda bile kesinlikle ümitsizliğe kapılmamak.

Kendini, devamlı daha iyiye ulaşmak zorunda olduğuna koşullandırarak stres ve sıkıntılı bir hayat girdabına sokmamak.

Sürekli kendini övmekten uzak durmak ve kendini fazla abartmamak. Vazgeçilmez olmadığını kabul etmek.

Bencil olmamak ve tebrik etmeyi iyi bilmek. Çıkarıcı olmaktan ziyade adil olmayı bilmek. Nefsine yenilip hep daha fazla daha fazlasını isteyerek hayatını zehir etmekten kaçınmak.

Kendinden iyi durumda olanlara bakıp üzüleceğine, daha zor durumda olanları görüp huzurunun bozulmasına fırsat vermemek.

İyiliği hiçbir karşılık beklemeden yapmak. Yapılan iyilikleri hemen unutup başa kakmamak. Yapılanları birilerine anlatarak onları kıymetsizleştirmemek.

Yalandan dolandan uzak durmak. Hiçbir sırrın sonsuza kadar gizli kalamayacağını unutmamak.

Anne ve babaya 'öf' bile dememek. Başta anne ve baba olmak üzere bütün yaratılmışlara merhametli olmaktan asla vazgeçmemek.

Ölümden korkmak yerine, ölüm gerçeğiyle yüzleşmekten korkmamak ve korkuların tutsağı olmamak.

İnanma duygusunun doğuştan var olduğunu bilmek ve bu duygunun tatmin edilmesi gerektiğini unutmamak vb gibi prensiplerin mutluluğa giden yolun temel taşları olduğunu söyleyebiliriz.

Herkese barış, huzur ve mutluluklar dilerim.